

INFRĂȚIREA ROMÂNĂSCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

CUPRINSUL:

Dr. N. C. Paulescu: Remediile alcoolismului.
Șt. Penes: „Glasul Moșilor“.
Infrățirea Românească: Pentru actualul Prim-Ministru.
Dorin Cosmin: Alba-Iulia.
G. Făcăoaru: Preocupări din Capitala României. Materialism și idealism.
Ioan Potra: Mormânt de martiri pângărit de Jidani.
A. Enăchescu: Indemnuri de peste Olt.
A. C. Cuza: Comunicat.
Ioan I. Nichifor: Dela coarnele plugului.
Tiberiu: Imbogățiții de războiu.
C. Cronț: Morala lui Hristos și a lui Iuda.
Gheorghe I. Popescu: Datoria noastră.
Un funcționar: O măsură arbitrară.
Coresp.: Corespondență din București.
Un doctor în medicină: O licitație împărțită în două.
Cronicar: În atențiunea d-lui Ministru Dr. C. Angelescu.
P. Popescu: Dorința.
Informațiuni: Interne și externe.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate .. 1 an 400 „ 6 luni 200 „

Redactor responsabil : Dr. LAZAR ISAICU

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB Nr. 7

IMPRIMERIA A. ANCA, CHIRIAȘ:
PETRU TIMARIU
CLUJ, STRADA REGINA MARIA Nr. 43

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se știe

Denunțăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărut pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureșenii, de pe urma căruia sâtenii de baștină și-au pierdut pădurile ce le aparțineau de veacuri:

Apărătorii, cumpărați cu banii lui Iuda, poartă numele:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal și profesor la Universitatea din București.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe dușmanii României la bărfirea țării?

COSTA FORU, dela „anumita presă“ și

N. GHIULEA, membru în partidul național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casație a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureșenilor, așa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruință, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieșit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca și ceilalți proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vișeuului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparținut din moși-strămoși.

În discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuția generală a legii Cultelor (vezi revista *Renașterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moșilor provenită din faptul că „pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentăți din Ardeal“.

Știi, onorate cititor, cine sunt „politicianii patentăți“, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moși de averea lor strămoșească? Iată numele celor vinovați:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

GHEORGHE LEON, deputat liberal și profesor la Universitatea din Cluj.

PETRE GROZA, fost ministru averescan.

„INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ“

Remediile alcoolismului¹⁾

Remedii morale

Ei bine, în fața unui asemenea dezastru incomparabil, e absolută nevoie ca întreaga suflare românească, — rămasă neatinsă de molișca alcoolismului. — să se adune și să constituie o Oaste a izbăvirii.

Trebuie ca toți Preoții, — ce sunt învățătorii moralei creștine, — în frunte cu înalții prelați: Patriarh, Mitropoliți, Episcopi, — să facă, în continuu, predici anti-alcoolice, — în Biserici și în afară de Biserici,

— ca să curețe și să ferească pe Credincioși de păcatul Beției. Astfel, ei trebuie să se unească cu toții și să propovăduiască o Sfântă Cruciadă, în contra acestui cataclism îngrozitor, — ce e pe cale să nimicască Românișmul.

Aceeaș operă de salvare națională trebuie să o întreprinză, toți Învățătorii primari, toți Profesorii secundari și universitari, în diverse Școli inferioare și superioare. Și ar fi bine ca învățământul antialcoolic să devie pretutindeni obligator.

De asemenea, întreaga Presă națională trebuie să dea tot concursul acestor eforturi, — căci ea e un

factor eminent de cultură, ce pătrunde până în adâncul masselor populare.

Însă, — cea ce e mult mai important, — trebuie ca toți Șefii mici și mari ai Armatei, cari și ei sunt învățătorii Nației — să vorbească mereu, cu rost și chiar fără rost, tinerilor Soldați, despre primejdiile Alcoolismului și să-i facă să evite, cu scârbă și cu groază, rachiurile ucigătoare.

Apoi, toți Studenții, toți Intelectualii cu bun simț, toți Oamenii de bine, trebuie să formeze nenumărate echipe, care să cutreere orașele și cătunele, să pătrundă prin case, prin colibe, prin bordeie, și, — prin cuvântări, prin conferințe,

1) Capitol reproduș din lucrarea intitulată *Jidanii și Alcoolismul* apărută la București în 1927.

prin șezători, să aducă lumina mântuitoare nenorocitelor victime. oarbe ale invaziei jidănești.

În sfârșit, mai trebuie ca toți Medicii, — cari știu prea bine, că e aproape imposibil să vindecii un bețiv de patima sa infamă, ce se aseamănă cu cea a morfinomanului, — să nu uite că un singur sentiment mai poate opri pe bețivul, alunecat pe panta pierzării, — anume: teama de moarte.

Astfel, Lancereaux izbea cu putere imaginația bolnavilor săi bețivi, zicându-le, cu convingere: „Continuați să beți și nu veți mai avea de trăit decât cel mai mult doi ani. Peste un an, veți fi tuberculoși“. Și, adesea, glasul său impresionant, — ce era primit cu încredere, — avea efect mântuitor.

Remedii sociale

Dar, toate aceste procedări morale, deși excelente, nu sunt de ajuns pentru a curma răul, — atât de grozavă e gangrena pe care ne-a inoculat-o Jidanul.

„Alte măsuri sunt necesare, și chiar urgente. Ele trebuiesc impuse prin legi, — care legi trebuiesc executate.

Dar, pentru aceasta, e nevoie de legislatori înțelepți, generoși, devotați Neamului, cari, — în loc să încurajeze pe „Otrăvitorii publici“, — să-i disprețuiască și să pue interesul general, d'asupra intereselor lor particulare“ (Lancereaux).

Într'adevăr, mai trebuie ca Guvernul să înțeleagă adâncimea prăpastiei spre care a pornit Românișmul, și să ia măsuri drastice, ce singure pot duce la îndreptare.

Astfel e de o necesitate imperioasă și inexorabilă, ca Statul să institue, asupra Alcoolului, un Monopol, — nu îmbogățitor al Fiscului, — ci înfrământător, prohibitiv.

E de neapărată nevoie ca:

1. Statul să ia asupra sa, în mod exclusiv, fabricarea și vânzarea Spiritului, — de orice proveniență (cereale, cartofi, sfeclă, vin, drojdie, fructe, etc.)

2. Spiritul, fabricat în distileriile Statului, să nu servească, câtuși de puțin, ca băutură. El să fie imediat și în totalitate denaturat (pentru ardere) sau amestecat cu benzină (pentru automobile și industrie).

O cantitate minimă să fie rezervată pentru lucrări științifice (chimie, medicină, farmacie). Dar întru buțințarea ei să fie riguros controlată.

3. Să se suprimă fabricarea și vânzarea ori-cărui rachiu, — și, în

primul rând, a ori-cărei băuturi alcoolice, dulci și aromatizate cu esențe vegetale.

Să se supravegheze cu strășnicie fraudele, la granițe.

Iar băuturile alcoolice, importate din Străinătate, să fie supuse la supra-taxe fabuloase, care să taie, pe de-a întregul, pofta ori-cărui bețiv, fie el cât de bogat.

4. Să se desființeze cu desăvârșire toate distileriile particulare, mari și mici, până la alambicurile cu care podgoreni își prepară țuica și rachiurile de drojdie și de tescovină.

Iar produsele prime (prune, drojdie de vin, tescovină) să fie predate distileriilor Statului, — care va despăgubi pe posesori.

Cât despre livezile de pruni, — ce acoperă o bună parte din dealuri, — ele ar putea să servească la prepararea prunelor uscate, — ca acele din Bosnia și Herțegovina, — și să constituie, prin export, o sursă însemnată de bogăție, . . . iar nu, ca țuica, o cauză de degenerare și de sinucidere.

Această desființare a alambicurilor podgorenilor echivalează cu suprimarea cârciumei la domiciliu, ce otrăvește bărbat, femei și copii.

De altfel „le privilège des bouillieurs de cru“, — menținut în Franța numai în vederea alegerilor, — e unul din canceralele hidoase ce roade această nenorocită țară.

5. Să se desființeze toate fabricile de esențe vegetale, cu care se falsifică băuturile spirtoase.

În acelaș timp, să se ia măsuri de supraveghere serioasă, ca cârciumarii să nu prepare, ei înșiși, cu asemenea esențe, rachiuri, a căror vânzare e oprită.

6. Să se desființeze de asemenea toate cârciumile, mari și mici, care vând spirit, rachiuri și licoruri, — precum și toate debitele de alcool, ce se ascund sub diferite numiri, ca: bodegi, băcănii, cofetării, cafenele, bufete, cluburi, cazino, hoteluri, ospătării, hanuri, cantine, restaurante de zi și de noapte, etc.

7. Să nu existe decât cârciumile, în care se vând, numai și numai vinul și berea.

Dar, să se ia măsuri riguroase ca aceste băuturi să fie naturale și să nu fie falsificate, de cârciumari, cu alcool și cu alte ingrediente păstrătoare, dar vătămătoare sănătății.

Numărul acestor cârciumi să fie limitat la un singur debit pentru 1000 de capi de familie. Iar, în comunele cu mai puțini locuitori, să urmăim exemplul Suediei și al Fin-

landei care, în asemenea condiții, suprimă debitul.

Diminuarea numărului debitelor a produs scăderea Alcoolismului în Olanda, unde, — din 42.000 de cârciumi, — au rămas numai 14.000.

În plus, aceste debite, să se închidă seara la ora 7, — ca în Rusia;

să nu fie deschise Duminicile și Sărbătorile, decât la ora 2 după prânz;

să fie așezate la o anumită distanță de Biserici, de Cimitire, de Cazărmi, de Școli, etc.;

să nu conție, alte femei, decât soția și fiicele cârciumarului;

să nu se joace, în ele, la noroc. În sfârșit, ca în Anglia, individul beat să fie pedepsit cu o amendă considerabilă. — bună-oară, de 10.000 lei, — iar cârciumarul, la care s'a îmbătat, cu o amendă de 10 ori mai mare și cu închisoarea.

Pedepsele să fie strașnice mai ales pentru Funcționarii Căilor ferate și pentru Conducătorii de Tramwaie, sau de Automobile.

Cu alte cuvinte, Statul e dator să ia măsuri energice de oprire, analoage cu acelea ce, — în țări, cu adevărat civilizate, ca: Norvegia, Suedia, Statele-Unite ale Americii, — au dat rezultate strălucite.

Și Guvernării să nu creadă că e de ajuns să aplice, deocamdată, jumătăți de măsuri, — căci boala Alcoolismului, ca gangrena gazoasă, nu poate fi înfrântă, decât printr'o amputație radicală.

Prin urmare: ori tot, — ori nimic. Numai în asemenea condiții, mobilizarea simultană a factorilor morali și a puterilor Statului, va avea oare-care sorți de izbândă, în lupta de exterminare, ce ne-o dă, fără răgaz, teribilul Jidan.

Numai așa și nu altfel, vom putea scăpa, pe nenorociții noștri frați, din chinurile Alcoolismului, — ce e un adevărat Iad pământesc.

Iar, când vom isbuti, miliardele, — pe care Românii, ce înconștient se sinucid, le vâd azi în pungile Jidanilor, — vor servi la ameliorarea stării materiale, la cultivarea și la ridicarea socială a păturii fundamentale a Românișmului.

Despăgubiri

Și să nu ni se spue că Monopolul alcoolului cere prea mari sacrificii unor particulari (cârciumari și distilatori), — ce sunt „otrăvitori publici“, — căci nimic nu e plătit prea scump, de făptuitorii de rele, când e vorba să scoți, din ghiarele implacabile ale morții, Ființa cea mai prețioasă, ce repre-

zintă însăși sorgintea Neamului românesc.

De altfel, Statul, expropriind pe acești indiyizi criminali, nu le dătoarește nici o despăgubire.

Și asemenea părere a fost emisă, — în America și în occidentul Europei, de către oameni înțelepți, cu situații sociale preponderente.

Iată ce zice, în 1887, Curtea supremă din Statele-Unite:

„Statul poate, — în virtutea dreptului său de poliție, — să reguleze și chiar să suprimă în totalitate, orice trafic ce pare a fi o sursă de pericol public, — fără ca,

pentru aceasta, să creeze, pentru interesații păgubiți, vre-un drept de reparație.

Or, comerțul băuturilor spirtoase intră, — cași prostituția, — în această categorie“.

Și un mare ministru al Belgiei, Lejeune, se exprimă la fel:

„Otrăvirea nu poate fi un drept. Legea oprind, — prin măsuri de salvare publică, — o practică ucigătoare, nu expropriază pe cei ce s'au îmbogățit, printr'o stupidă toleranță“.

Dr. N. C. PAULESCU

Profesor la Universitatea din București.

„Glasul Moșilor“

Așa se numește gazeta săptămânală ce apare în Abrud jud. Alba — Piața Ferdinand I. Nr. 34, sub direcția dlui Ioan Micu.

Dl Ioan Micu directorul școlii normale de băieți din Abrud, este un om cu multă înțelegere pentru nevoile Moșilor.

Din cele văzute în toamna anului trecut la Abrud, cu ocaziunea sfintirii Drapelului Reuniunii Meseriașilor Români, și din felul cum se prezintă „Glasul Moșilor“, ziar inițiat, susținut cu mari jertfe materiale și spirituale, redactat și condus de dl Ioan Micu, mă îndreptătesc să-l caracterizez așa precum am spus mai sus; și nu cred să mă înșel în aprecierile mele.

În cele 29 de numere primite până ce scriu șirele prezente, am urmărit cu mare plăcere și cu mult interes toate chestiunile Moșilor puse la ordinea zilei de acest ziar. Mineritul, industria lemnului, creșterea vitelor, albinăritul, vânăatul, industrializarea și comercializarea lui, aprovizionarea Moșilor cu bucate (grâu și porumb), apoi îmbunătățirea stării sanitare a Moșilor, prin stărpirea alcoolismului, vindecarea bolilor venerice, a tuberculozei, și împuținarea morții la copii, răspândirea luminei la sate prin școală, biblioteci și conferințe, combaterea sectelor religioase și alte chestiuni importante, sunt tratate în acest ziar cu multă seriozitate, și cu mult interes și tragere de inimă de către cărturarii și binevoitorii Moșilor, fără deosebire de culoare politică.

Politica de partid, care a îndușmănit pe Români așa de mult încât oameni cuminți și culti neglijează interesele vitale ale Neamului, și ale Țării, pentru a-și împlini anumite dorinți mărunte, n'a pătruns până acum în coloanele ziarului „Glasul Moșilor“. Ba din contră,

coloanele acestui ziar sunt un teren neutru, pe care debutează atât partizanul partidului liberal inimosul dr. Emil Dandea, alături de senatorul național-țărănist, valorosul avocat dr. Candid David.

Am văzut tratate pe larg nevoile Moșilor depe Valea Arieșului și a Ampoiului, și mai puțin ale celor depe văile Crișurilor, ale celor din jud. Arad, Bihor și Cluj.

Cunoaștem greutatea de comunicație ale Abrudului și Câmpeniului cu Hălmagiu, Beiușul, și cu Huedinul, dar pe lângă toate acestea, cred că ar fi necesar ca ziarul „Glasul Moșilor“ să fie oglinda fidelă a necazurilor și a bucuriilor tuturor Moșilor din vechiul comitat al Zărandului, desființat de Unguria 1866.

Noi cei dela „Infrățirea Românească“, fundamental deosebiți de partidele de guvernământ sectare și jidovite, salutăm cu nădejde și satisfacție activitatea numitului ziar pe care îl recomandăm cu căldură, tuturor cetitorilor noștri. Nu căutăm a lăuda inițiativa și stăruința zilnică a dlui Micu.

Lăsăm acest lucru, urmașilor noștri care vor putea aprecia pe fiecare după faptele sale.

Am însă pentru dl Ioan Micu un îndemn, care sper nu-mi va fi luat în nume de rău, într'u cât e pornit din adâncul inimii și pentru binele poporului nostru așa de oropsit, de nedreptățit, de exploatat de politicieni, de Jidani și de jidoviți: — nu înhăma ziarul „Glasul Moșilor“ la carul niciunui partid politic, fie chiar de guvernământ sau guvernamental, ci rămâi credincios în serviciul Moșilor!

Rămânând în serviciul Neamului al Bisericii și al Țării, poate că drumul e mai anevoios, dar e sigur! Dreptatea poporului va trebui să învingă!

ȘT. PENEȘ

Pentru actualul Prim-Ministru

Reclamă jidovească prin greșeală românească

Este știut că revista săptămânală *Jüdische Presszentrale Zürich*, moșitorul Jidovimii depe glob, trâmbează pretutindeni orice succes jidovesc, orice simptom sau indiciu, că puterea lui Iuda crește fie direct fie influențând până la iudizarea națiunile creștine. Am dat un exemplu de impunere al unui *banchet cuser* organizat la o recepție oficială în Roma.

Aici dăm un alt exemplu, cum Jidanii își fac reclamă din orice fapt, de natură să-i ridice în ochii lumii și să discrediteze pe Goimi. De astă dată caută să discrediteze România.

Cităm faptul, traducând din cuvânt în cuvânt următoarea informație, luată din *Jüdische Presszentrale Zürich* No. 500 din 22 Iunie 1928. Și anume:

„Dr. Rosenthal reprezintă pe Prințesa Elena contra lui Carol.“

(J. P. Z.) București. În acțiunea de despărțenie, pe care Prințesa Elena, mama tânărului Rege Mihai, a intentat-o contra fostului prinț moștenitor Carol, Prințesa a fost reprezentată de cunoscutul avocat jidun Rosenthal“.

Orice bun Român își pune întrebarea: din atâția avocați români, distinși prin talent, învățătură și practică, nu s'a găsit nici unul, care să ajute la desăvârșirea divorțului princiar?

Pentru-ce suflarea lui Iuda să ajungă până la Palat?

Pentru-ce, Domnule Prim-Ministru Vintilă Brătianu, care ai datorita de a veghea să se păstreze curat românească atmosfera din jurul Tronului, ai tolerat să se apropie unul din neamul lui Iuda, cum accentuează „Jüdische Presszentrale“ — de cuibul scump unde crește, păzit ca un sfânt odor, M. S. Regele Mihai?

Să nu crezi, Domnule Prim-Ministru, că dacă taci, pentru-că în fond nu ai ce răspunde, ești mai puțin vinovat.

„Infrățirea Românească“

NU UITAȚI
a vă achita abonamentul
la timp.

Alba-Iulia

Am asistat îngrijați, apoi am în-humat cu bucurie și acest act des-creeat, trâmbițat luni de zile, cu surle și fanfare, dela un colț la cela-lalt al țării românești.

A fost — se vede — cea din urmă rezervă pseudotactică, din în-căerarea politică legală, la aparință și pe față, pentru ochii superficiali, aruncată de partidul dlui Maniu, în campăna unei victorii ahtiate aproape un deceniu, contra tuturor raționa-mentelor inexpugnabile și precepte-lor sacre, divine.

Zic, legală și pe față, deoarece adevărul asupra acestui episod du-rreros, numai acei, cari sunt inițiați în tainele culiselor întortochiate de conducere a Statului, apoi neferi-ciții iloți ai administrației și spec-tatorii intelectuali imparțiali, pot să-l mărturisească, cu mâna pe inimă și regret în suflet.

Ca la un semn magic, s'au pus în mișcare toate neamurile fostului de pomină Consiliu Dirigent, au tăbărit în miez de nopți la sate și furișându-se hoțește dela o margină la cealaltă, au adunat hoiturile ne-mulțumite de declassați, în cete, pro-povăduindu-le raiul pe pământ, cu venirea la putere a partidului lor.

Din perchizițiile făcute, cu oca-ziunea monstruoasei adunături, își poate oricine închipui că la aceste conciliabile nocturne, n'au fost ar-gumentele principale de educație politică ale acestor misiți misionari, adevărurile Sf. Scripturi, ci săcurea și toporul, boxerul, dinamita și ștreangul, pentru toți cei cari vor opune rezistență nizuințelor lor.

Aderenții clandestini, uluiți de fericirea ce-i așteaptă, au muncit gratuit apoi și peste opt ore, ca să convingă țărănimea și gospodarii, să se însirue de combatanți în rân-durile salvatorilor mesianici, ale a-cestui partid, zis național și țărănesc. *La adăpost în urma lor, Jidovimea întregă a deslântuț cea mai de-șanțată propagandă cu alcool și cu bani, cu deosebire contra nucleelor și organizațiilor L. A. N. C. și a intelectualilor neînregimentați în tran-seele hoardelor lor.*

Nu mai începe îndoială că în ca-zuri excepționale și sporadice, când victima a îmbucut prea mult și cu poftă din măsladul otrăvitor, le-a și succes intoxicarea și așa se ex-plică, cum în șirurile de paraziți ai satelor, s'a rătăcit și câte un suflet halucinat pentru moment, de țaran, sau gospodar.

Cu toate acestea, deși au exhau-riat întreg arsenalul de arme tipice

dimocrației jidovești, abia la ple-care s'au convins, că bilanțul acti-vității desperate și de luni de zile, e aproape nul și că din sutele de țărani și gospodari, pe cari credeau că o să-i pornească ca un puvoi din fiecare sat, la drum, abia au răspuns la apel, răii zăhatelor, abia doi trei din tot al zecelea sat și aceștia demoralizați, timizi și de-sperați până la desnădejde.

După cum s'a constatat apoi și nu sunt cazurile rare, când vre-un Șloim, sau Ițig, care și-a însușit binșor limba adoptivă, s'a deghizat în cioareci, cușmă și opinci zdren-țuite și a plecat să îngroașe numă-rul descreeaților și să propage anarhia, sub mantaua costumului jerpelit, național.

Evident, cu cât se apropia ceta-tea Sfântă alui Mihai Viteazul, sau Ferdinand Desrobitorul, valurile scursorilor se înteteau și cu fiecare ceată năvalnică creștea vioiciunea și curajul tuturor.

În razele mrejei, au fost luați în primire și prelucrați din nou, între patru ochi, cum se zice, de sutele de agenți lipsiți de scrupule, con-știință și demnitate românească și de mîile de Jidovi exaltați de bucu-ria momentului, ce-l credeau sosit pe tîpsie, într'u întronarea bolșevi-smului.

Înfricați și tremurând, după ce ma-tadorii responsabili și-au numărat turma și s'au convins de compoziția ei, au bătut în retragere și abia mai știau ce să facă, ca să scape neted și cât mai grabnic, din cea mai groaznică situație, poate a vie-ții lor întregi.

Milogindu-se ca cerșitorii în zi de târguri la încrușișarea tuturor drumurilor, adresau vorbe dulci și compimente servile, copiilor, co-muniștilor și socialiștilor, înfumurați și abia acum conștii de valoarea și importanța lor, iar cu picioarele fiind gata, în tot momentul, de a o șterge

la sănătoasa, la cel mai mic indiciu de furtună. Căci oricât se credeau de eroi în apropierea ecazitei și a dinamitei, le înghețase sângele în vine.

În cele mai critice momente, s'a lătit ca fulgerul vestea, că vin că-cularii — fiii țaranilor și gospoda-rilor români, cu ordinul să tragă în carne vie și atunci hada tumultuoasă și rebelă s'a recules și a plecat cu ochii injiciați de sânge, cu creer hăbăucit de bestialitate și pumnii strânși spre răzbunare.

Ajunși acasă, unde nu era ar-mată, nici janjarmerie, au strâns lepădăturile semene și comunicân-du-le, ceeace li s'a spus între pa-tru ochi, au năvălit aproape în tot locul, asupra intelectualilor și go-spodarilor, amenințându-i chiar cu moartea. Nenumărate cazuri sunt arhicunoscute, când slujbași, preoți, învățători și gospodari au fugit cu familia cu tot de dinaintea năvalei, lăsând casă și avut în mâna sorții, iar altele, când tot aceștia, au fost znopiți cu zor și fără milă în bătăi, de zac încă și astăzi.

Abia după ce, cei încriminați au fost puși în lanțuri și readuși la rea-litatea: că dl Maniu nu e Lenin, nici Mihalache nu este Troțchi, și că România nu e și nu va fi vre-odată teren de oltuire a comunismu-lui jidovesc, s'a sfârșit răsmerița de 6 Maiu 1928, *plănuită până în cele mai mici amănunte, de Jidani și jidoviși.*

Acesta e adevărul dureros și tot-odată cea mai grosolană pângărire a cetății unde s'a încoronat cel din-tăiu Rege, al tuturor Românilor.

Dar dacă ar fi mâncat mătră-gună și țărani și fiii acestora — soldații — și se întindea un dans macabru cu sânge și foc, dela un capăt la celalalt al țării? . . . Ce ziceți la acest prognostic cei cari aveți de pierdut familie, cinste, diplome, bani și pământ, dar cu deosebire România Intregită?

DORIN COSMIN

Preocupări din Capitala României Materialism și idealism

Nu sunt primul și sper că nu voi fi ultimul care ridic chestiunile ce urmează.

Asistăm la o creștere și întindere tot mai mult a cancerului moral, în rândurile generațiilor care se ridi-că.

În epoca imediată după războiu, mulți îi găseau marea justificare:

urmările războiului! Dar din ne-norocire, vedem că păcatul se în-tinde, ba ce este mai trist, începe să fie justificat ca o necesitate a vremii, de oamenii diriguitori ai vieții publice.

Mulți dintre înalții demnitari ai treburilor publice, militari, magi-strați, profesori de toate categoriile,

până ce și prea cucernicii preoți, nu se dau în lături de a întrebuinta: *târgul politic, în interesele lor personale.*

— „Cât poți (de ce aport politic ești capabil) ca să știu cât să-ți dau?” Aceasta este măsura justă a valorilor de azi; cu aceasta se măsoară și se apreciază peste tot!... Unde mergem și unde vom ajunge?!

Tineretul în general — cel universitar în special, — ajunge la Universitate sau în viața publică cu o doză de idealism, de curățenie sufletească.

Dela primul contact cu realitatea din viața publică, rămâne decepționat și fără voia lui, își pune întrebarea: Ce fac?!

Răspunsul îl cunoaștem. Cei care se lasă duși de curentul vremii, ajung învingătorii zilei de mâine, iar ceilalți... idealistii, trebuie să se retragă din fața avalanșei, ca niște învinși, ca niște eliminați nefolositori societății...

Se fac eforturi eroice — de oamenii conștienți de nenorocirea ce ne așteaptă — căutând gruparea elementelor sănătoase și hotărâte pentru ofensiva cea mare, împotriva tuturor relelor.

Dar greutatea cea mare, este criteriul de selecționare.

Trebue să recunoaștem — cu multă durere — că frământările studenției din 1922, până azi, n'au putut realiza și impune, un plan, un sistem după care să se poată alege, ca în alte țări: *Elita universitară!*

Această elită și nu alta, are da-

toria morală să conducă și să dea directive, idealistilor universitari.

Am asistat cu durere, în multe împrejurări din viața sbuciumată a studenției național-creștine, când „*bun cu rău*” amestecat în conducere, a învins tocmai cel rău, din care pricină, acțiunile mari și frumoase, au dat rezultate contrarii, celor așteptate.

Ațari situații se produc tot sub influența exterioară. Căci doară, dela bătrâni învățăm și bune și rele?!

Ultimele evenimente, îmi dau speranța că studențimea, în actuala ei organizație, (Uniune, Centre universitare, cercuri județene și soc. pe facultăți) va reuși să facă o purificare și să dea o directivă temeinică tineretului universitar.

Vremurile cer și impun: *formarea convingerilor fanatice și a caracterelor morale!*

Pentru aceasta:

izgonirea credinței din sufletul tineretului că în viață, viața publico-materialistă, totul se face numai prin „*politica zilei*”, politica necinstei și a corupțiunii.

Avem un crez, un ideal — cei care mai cred în el — de îndeplinit. Acei care năzuiesc la înfăptuirea lui, trebuie mai înainte de a păși spre el, să-și revizuiască conștiința, să vadă dacă este purificată de „*noroiul zilei*”!

Altfel, riscăm să *pângărim* și să *compromitem*, jertfa celor mulți, a căror trupuri au trecut în forma cea dintâiu.

Trecutul condamnă prezentul și speră 'n viitor.

G. FĂCĂOARU.

Mormânt de martiri pângărit de Jidani

Publicăm mai jos următorul raport al neclintitului nostru prieten politic, I. Potra, privitor la o scumpă serbare națională:

Domnule Președinte,

Sâmbătă în 23 Iunie 1928 ora 16, am plecat dimpreună cu șapte țărani tineri, din comuna noastră, cu o căruță trasă de patru cai spre Beliș, ca Duminecă în 24 Iunie să luăm parte la serbările organizate de Despărțământul „Astrei” din Huedin, la „Fântânele”, unde Avram Iancu a distrus armata maghiară de sub conducerea generalului Vasvári, în anul 1848/49.

La ora 22 am sosit în Beliș unde am poposit câteva minute în fața celor 45 martiri arși pe rug de către bandele judeo-maghiare trimise de călăul Urmanczy, pentru acel scop.

Lucru ce am văzut petrecându-se la acel mormânt atât de scump nouă Românilor, la acea oră din noapte, ne-a rănit foarte adânc inimile, încât acelea răni numai atunci se vor vindeca, când cei în drept vor lua măsuri de îndreptare.

Acel mormânt sfânt este de jur împrejur încunjurat de magazii, birourile, casina etc. a societății jidovești: „Kalotaszeg” care a devastat și devastează zilnic falnicii codri seculari ai Moților... Cum Jidanii în acea casină petreceau de par'că erau pe pusta Ungariei sau în Palestina, câte un grup de câte 2-3 ieșeau afară și se îndreptau spre mormântul martirilor și-l murdăreau, fiindcă dela casină până la mormânt e o distanță de abia 5-6 pași.

Ne-am întrebat: Oare acești per-

ciunați cari azi se lăfăiesc ca în sinul lui Avram în jurul acestui mormânt, nu-s tot aceia cari au ars pe rug pe iubiții noștri Belișeni?..

La ora opt dimineața am plecat din Beliș spre „Fântânele”. Am trecut peste mormântul lui Vasvári și al soldaților săi. Un țaran ne-a povestit: „Și Ungurii pe timpul lor făceau serbări aici în toți anii, însă ei nu se simțeau la ei acasă aici în munte, fiind tot timpul serbării păziți de jandarmii lor”.

La ora 9.15 am sosit la „Fântânele” la mormântul celor patru legionari ai Iancului, căzuți pe câmpul de luptă.

Acel mormânt este situat în vârful muntelui și are gard viu din brazi.

La capul lor se găesc 2 cruci de piatră, una din timpurile lupțelor, iar una nouă ridicată de harnici țărani din Mărișel. Deasemenea pe lângă gardul viu este făcut gard nou din lațuri.

În fața mormântului a fost ridicată o baracă de scânduri care servește drept altar.

La ora 10 a început serviciul divin, oficiat din partea alor cinci preoți, care a ținut până la ora 13.

După aceasta s'a dat masa cămpenească.

La ora 14 au început discursurile. Primul a vorbit dl Aurel Munteanu, protopopul Huedinului și organizatorul serbării mulțumită căruia se fac acele serbări în fiecare an. D-Sa face istoricul luptelor Românilor, pentru desrobire începând cu Mihailu Viteazul, Horia, Iancu și până în zilele noastre când Dorobanțul Român a pecetluit pentru totdeauna Unirea noastră Națională, îndemnând poporul să-i urmeze.

A mai vorbit Preotul din Rîșca dl Chiuhan, și dl Tănăsescu din Huedin.

Pe urmă am vorbit eu făcând istoricul luptelor din 1918-19, arătând cum au fost chinuți martirii și eroii din Beliș, Bologa, Ciucea etc., și nepăsarea noastră față de mormintele lor, cari sunt murdărite și pângărite de aceiași care i-au ucis — de Jidani.

Am mai arătat în linii generale pericolul evreiesc, îndemnând poporul să lase certele interne, între frați și frați și să se unească în Cooperatie, singura armă contra speculatorilor jidani.

Seara am petrecut cu frații noștri, țărani din Călățele, după ce ne-am întors acasă.

Bologa la 26 Iunie 1928.

IOAN POTRA

Indemnuri de peste Olt

Mult Stimat Domnule Director,

Ca unul care am fost adânc pătruns de ideea fundamentală — națională și creștinească, încă de când eram pe băncile șc. normale, simțeam acest torent veșnic — de descătușare națională... Astăzi, citind cu atenție rândurile revistelor: Apărarea Națională și Infrățirea Românească unde colaborează în prima: Marele Apostol al Creștinismului și candela ce răspândește scilipiri d'argint fiilor din meleagurile încântătoare ale României-Mari — A. C. Cuza, — iar în cea de-a doua inima creștinismului Ardelesc, care a înțeles la timp că trebuie să se facă unirea celor două Ligi, într'una singură și indisolubilă — este dl profesor I. C. Cătureanu.

Deși în Oltenia noastră nu sunt atâți Jidani, totuși măsurile preventive sunt bune. Am dat alarma: prin viu graiu și în scris în revistele ce apar la R. Vâlcea.

M'am gândit să vă trimit ceva din ale mele spre a publica în revista Domniei voastre, ce cu mult tact românesc și creștinesc o conduceți.

Articole:

1. Cuvinte pentru Români.

2. Cheia sufletelor creștine.

Puiul de pandur din plaurile Olteniei, roagă pronia cerească, pentru a vă da multă sănătate, spre a putea conduce și de azi încolo cu acelaș tact valoroasă D-stră revistă creștinească.

Salut românește și creștinește.

ALEXANDRU T. ENĂCHESCU, învățător
Păușești-Otăsău-Vâlcea.

*

Cheia sufletelor creștine

Eroi ai timpului umiliți și decepționați, în fiecare clipă avem de dus un războiu cu viața și 'n fiecare moment, cu voința noastră o înșăfacăm pentru sugrumare.

Singuri am venit în fața eșafodului, fiindcă n'am făcut apel la înalta facultate de a judeca — Conștiința — și aceasta este vina ființei umane, ce încă nu e pătrunsă de „Cheia sufletelor creștine!“

Cheia sufletelor noastre, este imperativul vremii în care trăim — unirea sufletelor creștine — ca prin ea, să ne putem exprima, ceea ce în valul suferințelor de veacuri am cugetat.

Grija cea dintâi a înaintașilor noștri, a fost unirea teritorială în hotarele firești, unde frații români să-și poată exprima gândul și exer-

cita valorosul talent în plină libertate, ca nație. Grija generației din zilele noastre, e ca 'n fermecătoarele meleaguri românești, să-șicreeze prin propriile ei forțe — cultura națională, simțind că toată oste-neala este a noastră — dar să facem ca și folosul să fie tot al nostru nu al altora. Cu cât entuziasm marele poet și profet V. Alexandri, a susținut cauza națională și creștinească, se vede din cuvintele: „Astăzi România se prezintă nouă cu istoria sa în mână, pentruca noi să înscriem pe paginile sale sau umilirea și pierderea neamului nostru sau demnitatea și salvarea lui!“ Ca orice popor de „gintă latină“, poporul nostru care e stăpânitor a unei țări îmbelșugate: — O Românie pitorească — vi-sată de Vlahuță cu instituții dezvoltate — dar un popor neprevăzător pentru viitorul lui... se va pomeni într'o țară Izraelită... „Ce-i mai ușor decât a substitui locuitorilor acestei țări și de a face din țara întreagă o proprietate Izraelită!“ (Alexandri).

Pentruce bunul nostru părinte Matei Basarab ne-a lăsat cele dintâi lucrări (traduceri) în românește? Pentruce acest războiu intelectual în timpul celui mai ilustru strateg — tactician și diplomat iscusit? Pentruce generația d'altădată a picurat cu sânge pe cel ce voia să-i subjuge credința?... — Pentru un viitor de aur visat de dulcele Bolintineanu.

„Viitor de aur țara noastră are
Și prevăd prin secolii a ei înălțare“.

Acesta este viitorul de aur teritorial — dar ni se impune căutarea unui nou viitor de aur și anume „al sufletelor“. Un nou războiu — o frământare intelectuală — un torent veșnic de cultură națională, după cum marele Apostol al Neamului Românesc — A. C. Cuza, spune: Naționalitatea este puterea creatoare a culturii umane — cultura puterea creatoare a naționalității!“

Iată cheia sufletelor creștine — cultura — cu care ne vom deschide sufletele să le umplem cu lumină și să vedem prăpastia în care am căzut pe jumătate.

Prăpastia este neștiința și nepăsarea conducătorilor supremi — cheia care trebuie să deschidă inima noastră, e știința cu mijloacele ei: familia, școala, biserica și armata.

În urma acestora, ființele create, pun mâna pe acel instrument, care servește pentru găsirea, hotărîrea

și înlăturarea răului, ce a căzut pe neamul nostru.

A trebuit să răsără oameni a căror operă va avea răspunderea chestiunilor vitale ale României-Mari.

Mila de care a fost păscut țaranul nostru, face să suferă azi din partea străinilor otrăvitori.

S'a creat Liga Apărării Naționale Creștine, care face apel la toți bunii Români, să vină sub steagul ei și să le arate că: Thora și Talmudul „Cărțile sfinte“ ale Jidanilor, cuprind prescripțiuni de alungarea „goimilor“, prin ucidere, prădare și robire și toate acestea unde?

În Țara Românească, unde e stăpân Românul...

Voește pomenirea noastră, Thora și Talmudul.

Poporul ales alui Dumnezeu — după crezul lor — Dar cine a 'ncununat cu spini și împuns cu suflăi pe blândul Isus?... însăș învătura divină a Mântuitorului Hristos, care a zis, arătându-ne Calea credinței adevărate: (Matei).

„10. 34. — Nu gândiți că am venit să aduc pace pe pământ; nu am venit să aduc pace, ci sabie“.

„12. 30 — Cel ce nu este cu mine, este contra mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește“.

„31. — De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului sfânt, nu le va fi iertată“.

„32. — Oricine va vorbi împotriva Fiului Omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului sfânt, nu v'a fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor“.

Duh sfânt, înseamnă adevăr.

Luminați de-ale Dumnezeirii cuvinte, trebuie să ducem o luptă asiduă, și — „Vom lovi deopotrivă în străinul parazit și în Românul necinstit și înstrăinat“. Deocamdată în pitoreștile plaiuri Oltenie, sunt câteva pete negre — e dureros lucru — că acestea sunt rupte din neamul românesc și creștinesc.

Învățători, preoți, cărturari dela un capăt la altul al gleei strămoșești — în mâna voastră stă cheia pentru deschiderea sufletelor creștine — încredințați-o gloatei de aceeaș speță cu voi și având credință în Dumnezeu, ne va încununa izbânda!

A. ENĂCHESCU

Otăsău-Vâlcea

(Oltenia).

! Nu uitați a Vă achita
! abonamentul la timp. !

Comunicat

Președinții delegați ai L. A. N. C., sunt invitați a stăruii să desăvârșească, pe cât mai curând, organizațiile județene și locale, prin unirea tuturor elementelor, cari fac parte din organizație.

Membrii L. A. N. C., au datoria să ia parte activă la propaganda doctrinei și a programului ei, în județele unde își au domiciliul. În vederea candidaturilor eventuale, se amintește, că nu se admit decât prin excepție candidaturi în alte județe, și în tot cazul, numai pe baza muncii efective, și în județul de origine.

Președinții delegați, vor comunica Președintelui Suprem situația exactă a organizațiilor lor, și data dela care, fiind complete, vor putea să fie vizitate de dânsul.

Membrii asociației „Tineretul L. A. N. C.“, sunt rugați să dea tot concursul Președinților de organizații, din județele lor.

Președintele Suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA

Dela coarnele plugului

Mult stimate d-le redactor,

Prin prezenta vă comunic că rezistanța ce am de plată voui achita-o cel mai târziu prin luna August, căci multe și grele sunt nevoile ce apasă pe spinarea bietului plugar, dar tot mai mulți sunt cămătarii și speculatorii jidani care storc în mod mișelesc și ultimul ban câștigat cu sudoare, dela bietul muncitor de pământ. Totodată vă rog să binevoiți a face loc apelului scris și redactat de mine, printre coloanele prețioasei Dv. reviste.

A p e l,

*Către frații săteni plugari din
România Mare.*

Frați plugari!

Astăzi în țara noastră deși e pace, totuși se dau două crâncene războaie, unul între partidele politice, cel liberal dela putere și cel național-țărănesc din opoziție.

Alt războiu firesc și logic se dă între nația românească și Jidani.

Partidele politice se războiesc între ele pentru putere, pentru căpătuială, în sfârșit pentru ciolan. Liberalii duc campanie de ponegrire contra național-țărăniștilor, acuzându-i că au legături tainice cu guvernul bolșevic din Moscova, îi mai acuză că au relații nepermise cu fostul principe de coroană Carol, cu Jidani Wolf și Rothermere etc. etc. Național-țărăniștii aduc acuzații partidului liberal, ce a luat acum un

an puterea fără voința poporului, adică prin violarea dreptului de vot călcând și nesocotind legea electorală, că nu mai pot sta la putere fiind un guvern provizoriu etc. etc. Toate acestea, frați plugari, sunt o prăvălie cu care partidele politice se împoșcă unul pe altul și totodată prin gazetele lor otrăvesc și sufletele noastre. Două din cele mai periculoase gazete care varsă enorme cantități de venin amestecat cu sămânța urii, intrigii, calomniei și discordiei pe care le absorbem cu de-a sila noi plugarii, să le știți, sunt: gazeta național-țărăniștă intitulată „Țărănișmul“ și gazeta liberală intitulată „Poșta Țăranului“.

Ele sunt periculoase pentru că se tipăresc pe înțelesul nostru (al țărănilor) și pentru că nu cuprind nici a milionimea parte adevăr din ceea ce publică cu privire la situația politică. Toate sunt minciuni, toate sunt deșertăciuni.

Vedeți dar frați plugari că liberalii fac politică antisemită deșanțată (nedreaptă, mincinoasă) în lupta contra național-țărăniștilor, totuși sunt membri în consiliul de administrație al celei mai mari bănci jidovești „Marmorosch-Blanck“ alături de național-țărăniști.

Frați plugari!

Atât liberalii cât și național-țărăniștii se iau la brațe cu Fildermanii, cu Țirelsohnii, cu Tischler-Morii și cu Groedelii; le satisfac orice do-

rință și se dau supuși poruncii lor. Dar vai! nouă ce ne rămâne? Suntem lăsați în voia sorții și pradă samsarilor și cămătarilor. Când avem de vândut cereale ne ducem la cutare jupân Șloim și iată ce pățim: jupânul fixează prețul pe kgr., el cântărește cerealele ce-i vindem în așa fel ca să-i convie, el face socoteala și la urma urmei luăm ce ne dă el și s'a terminat cu muncu-lița noastră depe tot anul (a pus-o bine). Când cumpărăm, alt geșeft; tot jupânul ne măsoară sau cântărește marfa ce cumpărăm, cere trei prețuri și chiar patru ca să poată scoate dela noi cel puțin două prețuri și să credem că am cumpărat ieftin; tot jupânul face socoteala, iar la plată plătim exact cât vrea el. Vedeți dar frați plugari că noi nu suntem socotiți de negustorii jidovi decât ca niște animale, care muncim din greu numai spre folosul lor și spre distrugerea noastră. Vorba poetului: noi munca, ei câștigul, ei cerul noi durerea. Citesc în „Viitorul“ din 13 Maiu 1928 oficiosul partidului liberal din jud. Tutova următoarele fraze sublime și chiar lirice:

„Di David Manole (cu perciuni) cunoscutul comerciant din orașul nostru a donat școlii din com. Crivești o bibliotecă (strict cușer) care poartă numele de N. Simionescu“). De remarcat este că chiar locul școlii a fost donat tot de di David Manole. Dorim ca fapte de acestea să se înmulțească în județul nostru, pentru binele și progresul cultural al sătenilor“.

Ei bine frați plugari! dacă aici în pretinsa țară românească (dacă nu jidănească) am ajuns să ne cultivăm din mila Jidanilor, apoi atunci unde sunt meritele patriotice și naționale, unde este democrația și aristocrația culturală, unde este priceperea, cinstea și energia ce a consumat-o partidul liberal pentru propășirea și progresul neamului românesc în decursul celor vre-o 70 de ani de existență, în care timp a predominat și pretinde să predomine politica țării românești? Care este efectul, care sunt roadele muncii lor? Jalnică poveste! Dacă e vorba că am ajuns să cerșim lumina culturală dela tarhonii de Jidovi cămătari și speculatori, când e vorba că am ajuns să ne hrănim sufletește dela demonii ce au răstignit pe Mântuitorul nostru Isus Hristos, dela acei ce ne iau în deșert credința și biserica apoi să-mi fie iertat să spun, că conducătorii noștri și-au pierdut capul.

¹⁾ N. Simionescu este Președ. partidului liberal din jud. Tutova.

Ei stau cocoțați în funcții de senatori și deputați și aduc elogiul Jidanului puturos pentru că în bătaie de joc a dat câteva cărți unei școli.

Frați plugari!

Vedeți bine că pericolul e mare și amenințător, iar partidele politice amețite de mirosul arginților lui Iuda în loc să ia măsuri împotriva acestui mare pericol abia au timp să se mănânce între ele ca câinii printre garduri.

Scăpare dela ele nu putem afla, să n'o așteptăm dela ele.

Impotriva primejdiei de moarte și stavilă puhoiului jidovesc se ridică cu hotărâre și energie însaș nația română organizată în Liga Apărării Naționale Creștine, sub un singur șef, sub un singur drapel cu sem-

nul svastica și cu deviza Hristos, Regele, Națiunea. — Să strângem deci rândurile sub steagul cu svastica desfășurat de L. A. N. C., singura nădejde ce ne-a mai rămas. Iar când vor mai fi alegeri să votăm cu toții numai candidații L. A. N. C. care s'au angajat de bună voie și s'au legat cu jurământ că vor duce lupta pe viață și pe moarte până la completa realizare a programului L. A. N. C.

La luptă frați Români și cu Dumnezeu înainte. — La luptă deci până nu-l târziu.

18 Iunie 1928.

IOAN I. NICHIFOR,
plugar, președ. L. A. N. C.
Sălcești—Tutova.

Acelaș glas din tânăra generație

— Imbogățiții de războiu —

Mărșăvile și ilegalitățile de toate zilele îmi aduc aminte de epocile dureroase ale războiului, cari erau mai ușor de îndurat și de trăit, căci adeseori ele erau brăzdate de glorioase fapte cari aduceau liniște și lumină în suflete, zilele acelea de urgie anunțau zile de pace și fericire, iar luptătorii dăinuiău în speranța viitorului împletit în aur...

Dar în urma tumultului marelui războiu ce-a sfâșiat inimile a mii de mame și a clădit morminte peste morminte, nu au sosit mult așteptatele și speratele zile de bucurii și repaus, ci au sosit zilele de azi, învolburate și întunecate de mizerii, lipsuri și imoralități.

Luptătorii de odinioară sunt plugarii despoiați de acum, eroii de atunci sunt invalizii ce defilează în sdrențe pe străzile pline de cocote luxoase și galantoni cearlstoniști.

Acum, ca și mai'nainte, în sufletele cinstite și oneste, în oamenii de bine și conștiințioși se pun mulțimile de întrebări și nedumeriri, li se înfățișează o mulțime de probleme ce trebuie deslegate, și descucate.

Ei se întreabă: unde sunt atâtea și atâtea milioane și bunuri ce trebuiau să fie întrebuințate la nevoile și sărăcia ce ne bântuiau?...

Întrebări fără răspuns... Cui să ne adresăm? Opiniei publice? Dar opinia publică nu poate spune nimic.

Răspunsurile însă ni le dau faptele celor vinovați, conștiința ne dă speranța unor zile ce vor veni și în care toate se vor clarifica, în care cei vinovați vor fi pedepsiți!..

Dupăce urgia cumplitelui potop

s'a îndreptat spre alte meleaguri, dupăce steagul păcii falfăi în mâinile celor sături de resbel, mulți patrioți s'au arătat. Mulți viteji au răsarit. Și întocmai cași ei au răsarit „bogătani“ nenumărați, dar despre care se știe că fuseseră „calici“.

Prilejul, cum îi spun ei, războiul a fost mușamaua sub care operau. În toiul luptelor ei stăteau înapoia frontului, ei nu mergeau la datorie, ci iscoditori urmăreau fiecare mișcare și prindeau prilejurile de-a înșfăca tot ce inima le dorea.

Ei sunt acei ce acum se lefăesc în bogății nemeritate, ei, dezertorii dela datorie sunt cei ce poartă ran-

guri și blazoane, ascunzându-și spurcata lor conștiință sub trupul acoperit în faldurile mătăsurilor.

Sunt călăii deghizați ai celor plecați pe front și furii celor ce-și lucrau glia!

Ei, îmbogățiții de războiu sunt acei ce s'au ascuns și-au fugit la chemarea națiunii, sunt puternicii zilei, favoriții soartei violate și mandatarii titlurilor false.

Sunt hoții, adevărații criminali ce trebuiesc pedepsiți!

Nu se întreabă oare murdara lor conștiință asupra trecutului pătat cu falșuri, furturi și sânge?

Au rămas nepăsători la durerea mamelor cărora'le răpeau odraslele, ultimele sprijine a bătrânețelor lor.

Nu, ei nu se mai gândesc la nimic, ei sunt mari și puternici, au banul prin care mituesc și se îndoapă cu stupefiante!

Dar răspunderea nu va întârzia!

Va sosi vremea când noi, conduși de farul dreptății vom deslega legalitatea înlănțuită și când conștiința de datoria noastră vom lovi în înstreinații și necinstiții bogătani de războiu!

Atunci, noi, cei tineri, la facla culturii și sub cutele drapelului datoriei vom înfrânge stupiditatea generațiilor inconștiente și neputincioase, așezându-ne pe culmile străbunelor gloriei, alături de legendari eroi ai românismului!

Va fi ceasul răfueii în care vom demasca mult încercatului popor și pe „îmbogățiții de războiu“!...

TIBERIU

Morala lui Hristos și alui Iuda

Intr'o conferință religioasă scriitorul Pișculescu (fără a ne însuși sentimentele D-sale) spunea: „Societatea numai prin morală se reorganizează, dar numai morală cu autoritate“. Așa este! Societatea noastră suferă moralicește; ridicând-o pe această cale ne-am salvat de mizeria morală, dar chiar de cea socială. Susțin unii (necreștini) că orice morală ridică Societatea... Serios?... Dacă este așa de ce Jidanii înoată în mocirla putreziciunii morale? Pentru că orice morală este eficace? Pentru că morală lui Iuda îi izbăvește?... Trebuie să precizăm: morală înseamnă moravuri bune. Jidanii au bune moravuri? Jidanii n'au avut și nu vor avea niciodată morală, după cum

n'au nici obiceiuri bune. Singura morală cu autoritate Dzeiască și care rămâne în picioare, este aceea a religiei D-lui Hristos care a biruit lumea prin Invierea Sa.

Iată de ce Fore-Foré (în cartea sa „Face aux Juifs“) caracterizează speța umană astfel: 1) omul, 2) Jidanul, 3) maimuța.

Ei nu are morală, nu este om. Și cine permite convețuire, ca să-l ducă la morală lui Iuda-neomul, acela este vinovat, și tot acela nu mai este creștin.

Ori cu Hristos, ori cu Iuda. La un loc exclus. nonsens... Iată dar cum se prezintă problema pentru noi creștinii!...

Să o știe aceasta toată suflarea românească! C. CRONȚ, student.

Datoria noastră . . .

Da, domnilor colegi — și mă adresez colegilor mei dela Universități și dela Academii — avem o datorie mare — o datorie sfântă — de îndeplinit în cursul vacanței care a început.

Nu e locul, și nu vreau să vorbesc acum de datoria cărții, de care obligațiune fiecare din noi s'a achitat după cum a putut, sau mai bine, după cum i s'a dat posibilitatea — căci în timp ce majoritatea enormă din noi — fii de țărani — ne sbatem în ghiarele mizeriei, numai pentru vina că vrem să trăim și noi cum ar trebui într'o țară unde în prezent, sănătatea, cultura și bogăția sunt monopolul unei nații spurcate — repet — în timp ce noi ne trudim să corespundem menirii și datoriei noastre, cerând ajutorul statului — să ne aline din durerile noastre — înlesnindu-ne un trai mai omenesc — prin mărirea subvențiilor universitare — pe care insistent și invariabil o cerem — și la care ni se servește totdeauna un refuz deghizat, dar categoric — spunându-ni-se că nu sunt bani — totuși am constatat și în același timp cu noi și întreaga națiune românească, că s'au găsit în visteria statului destule milioane ca să se dea unor norocoși muritori din Oradea mare, Cluj, etc., ce-au avut fericirea să li se spargă geamurile — fapt provocat de ei — numai pentru că acești fericiți, pe lângă calitatea de cetățeni români făcuți, dar nu născuți — mai au și alta: *cetățeni de marcă internațională* — Jidani.

Ce nu s'ar fi făcut cu cele 20 milioane plătite? Câți studenți n'ar mai fi pe drumuri? Câți n'ar mai fi clienții spitalelor, prin voința jidănească și nepăsarea celor ce nu se ocupă de noi, indiferent din orice motive?

Deaceea zic: avem o datorie mare — și adaug: avem o datorie sfântă — întâiu față de țară — în al doilea rând — față de cei ce-au îndrăznit să ne trimită la învățătură, de a le spune cu glas tare că a sosit ceasul redemptării.

A sosit ceasul suprem de a fi crainicii cari să vestească neamul că țara e în pericol de moarte.

La țul ce ni s'a întins de rassa jidănească începe să se strângă tot mai mult în jurul gâtului bietului popor românesc.

Ce folos că noi suntem liberi într'o țară închisă de toate părțile?

Ce folos cățaranul nostru munci-

tor — temelia țării — este liber politiceste?

Libertatea politică valorează prea puțin, dacă nu e însoțită de libertatea economică și aici e una din datoriile noastre esențiale: să spunem celor ce ne iubesc și ne ascultă că așa cum e concepută și cum e utilizată azi la noi libertatea politică — singura la noi în țară — este libertatea de a muri de foame într'o țară răvniță permanent de dușmanii noștri pentru bogățiile ei imense.

Pericolul orei prezente este prea evident și strigătul de alarmă purtat pe toate buzele românești, nemurdărite, este: *Independența economică a țării*.

Țăranul român este sclav economiceste astăzi mai mult ca oricând. Fanariotul de acum o sută de ani nu este decât un palid termen de comparație față de Jidanul de azi, hrăpăreț, cotropitor și atotputernic.

Iu străinătate statul obține cu cea mai mare greutate împrumuturi, astăzi atât de trebuitoare — *numai pentru că Jidanii de aiurea și-au coalizat forțele oculte ca să le zădărnicească* — cu alte cuvinte — ca să împiedece refacerea țării, dorită atât de mulți de toți Români adevărați.

Pe cât de imensă și nefastă este influența Jidanilor în afară, pe atât de distrugătoare este înlăuntrul țării — jugul stăpânirii jidănești îl simțim cu toți și cu toți suntem de părere că a devenit insuportabil prin greutatea lui din ce în ce crescândă.

Ce este actuala situație economică decât un jug, pe care cu rușine trebuie să recunoaștem că-l purtăm efectiv — și a cărui înlăturare constituie o problemă de existență națională.

În lumea dură a afacerilor, în epoca de acut materialism ce traversăm, sentimentele valorează prea puțin și oricât ne vom bate noi cu pumnii în piept că suntem Români în inimă, aceasta are puțină importanță dacă nu suntem Români și în pungă.

Așa cum suntem Români în pungă astăzi n'am fost niciodată și măndoiesc că strămoșii noștri au dorit vreodată ca urmașii lor de azi să fie așa cum sunt.

Mărturiile, nu celor mai îndepărtați, nu fac decât să ne reamintească că ei au prevăzut gravitatea pericolului jidănesc și pe care numai indolența noastră condamabilă

l-a lăsat să germineze până la maturitate.

M. Eminescu, V. Alexandri, M. Kogălniceanu, V. Conta, B. Petriceicu-Hașdeu, marele nostru bărbat de stat I. C. Brătianu și mulți alții ne-au lăsat cu limbă de moarte: să ne ferim de Jidani. Operile lor sunt cea mai vie dovadă a spiritelor lor înalte, înțelegătoare timpului și de cari se simte atâta nevoie azi.

N'am ascultat de sfaturile lor luminate și dacă am ajuns unde suntem nu e decât vina noastră. Răul s'a agravat tot mai mult încât astăzi trebuie să fim înfinit mai multe eforturi decât mai înainte. Datoria noastră este un imperativ mai categoric ca altădată și a nu corespunde întocmai timpurilor înseamnă a dezerta dela datoria cea mai sfântă — datoria față de patrie.

Și-acum când patria e în pericol, strigătul de alarmă trebuie purtat pe toate buzele — și nu numai atât — trebuie făcut să fie înțeles în întreaga lui accepțiune, de toată suflarea românească, care vrea să trăiască liberă într'o țară, pe care vrednicii noștri înaintași au apărat-o totdeauna cu prețul sângelui lor.

Jidanii n'au făcut nimic pentru țara aceasta — au trădat-o totdeauna în timp de războiu ca și în timp de pace — au bârfit-o în țară și'n străinătate — au jefuit-o și-o jefuiesc cu pasiunea diabolică pe care-o cunoaștem cu toți.

Indolența nu e decât condamabilă, iar datoria noastră cea mai urgentă este să pornim activ la luptă — să facem ca poporul să știe că în România mare:

95% din cerealiștii cari jetuesc produsele muncii țăranului român sunt Jidani, că,

90% din subsolul românesc, care conține imensele bogății ca petrolul, cărbunii, etc., este în mâinile jidanilor și că

98% din pădurile României sunt exploatare de Jidani așa cum știm cu toții — încât ne-au lăsat munții despăduriți și pe noi Români adevărați, săraci într'o țară bogată.

Să deșteptăm țara la lumina sinistră a primejdiei jidovești!

Aceasta este datoria noastră, domnilor colegi!

GHEORGHE I. POPESCU
student.

Academia Comercială, Cluj.

Imprimarele cele mai ieftine și prompt
le furnizează

Tipografia Alexandru Anca

Telefon: 124 Chiriaș: Telefon: 124

PETRU TIMARIU
CLUJ — Strada Regina Maria No. 43 — CLUJ

Pentru pretinșii noștri bărbați de stat

„Niciun om, fie scriitor, fie om politic, fie diplomat, nu poate fi privit copt la minte câtă vreme nu a încercat să abordeze fățiș problema jidovească“.

Henri Wickam Steed.

(„La Monarchie des Habsbourgs“ 1916 pag. 278.)

Citiți și meditați Domnilor Tancrezi, Petrovicești și Madgeari, cari aspirați la cârmuirea nației românești!

O măsură arbitrară

Funcționarii primăriei și ai prefecturii au primit o adresă din partea comisiunii mixte de rechiziții sub Nr. 1052—928, prin care li se aduce la cunoștință, că la data de 1 August a. c. vor fi evacuați din locuințele rechiziționate, nemai având dreptul la rechiziție potrivit ordinului Ministerului de Interne Nr. 10062 A. din 11 Iunie a. c. Ne punem întrebarea de ce chiar la data de 1 August a. c. această categorie de funcționari își pierde dreptul de a beneficia mai departe la rechiziție, până când timp de zece ani au beneficiat de acest drept. Dealtfel Legea pentru Statutul funcționarilor publici (lege promulgată prin Înaltul Decret Regal Nr. 3112 din 15 Iunie 1923) spune la Art. 1 următoarele. Sunt funcționari publici cetățenii români, fără deosebire de sex, cari îndeplinesc un serviciu public permanent (civil și ecleziastic) la Stat, județ, comună sau la instituțiunile al căror buget este supus aprobării Parlamentului, guvernului sau consiliilor județene și comunale.

De ce acest ordin contradictoriu și înafară de lege pentru o singură categorie de funcționari? Ori Ministerul crede, că se pot mazili mai ușor funcționarii, dacă îi ia pe rând după diferitele categorii? Ce au făcut diferitele guverne perindate de zece ani pentru locațiunea funcționarilor, primul mijloc de existență al oricărei clase sociale.

Pentru ceilalți funcționari s'a fixat prin lege o dată mai tardivă, o lege în contradicție cu realitatea, când funcționarii din lefurile lor actuale abia i-și

acopăr trebuințele pe lângă beneficiul de a locui în case rechiziționate. La 1 August o să înceapă spectacolul. Bieții funcționari în loc să plece în concediu să-și mai odihnească oasele ostenite pentru binele obștesc, deocamdată se vor refugia în corturi fără odihnă. Iar rabinii vicleni vor râde cu hohot tolăniți pe pecele rituale, când văd că la noi nu s'a normalizat viața și credincioșii plămânilor umflați cu foiul la abator pot să pescuiască mai departe în apa tulbure creiată de ordine ministeriale. Vom reveni.

UN FUNCȚIONAR

Correspondență din București

Pentru dl Ministru Lapedatu

Știm că dl Ministru Lapedatu este un om de o corectitudine exemplară. Și un bun Român. De aceea ne permitem a-i atrage atențiunea asupra următorului fapt, fiind convinși că D-sa va lua măsuri de îndreptare a răului. La Ministerul Cultelor și Artelor orice lucrări de construcții sau reparațiuni pentru instituțiunile pendinte de acest departament se dau spre executare unui antreprenor, constructor calificat, care înainte de toate e înscris ca specialist la „Asociația patronală“ din Ministerul Muncii. Darea în întreprindere a unor asemenea lucrări se face de către un arhitect delegat în acest scop de serviciul tehnic al Ministerului. Lucrările recente de reparațiuni dela muzeul Kalinderu din București, care se plătesc din fondurile Ministerului Cultelor și Artelor, au fost încredințate unui oarecare Jidan vopsitor *D. Feldman*

de către arhitectul Ministerului *D. Giurgea*. Cum Jidanul susnumit nu e de profesiune antreprenor-constructor calificat, ci un simplu vopsitor, ușurința cu care i-a încredințat acele lucrări dl Arhitect *Giurgea* e condamnată. Lipsa de competență a acestui vopsitor va avea ca urmare: lucrări prost executate — bani cheltuiți în zadar de către Ministerul Cultelor și Artelor.

De altfel dl *D. Giurgea* — arhitectul ministerului, în asemenea materie e mult recidivist.

Din informațiile pe care le avem reiesă, că dl arhitect *Giurgea* acordă o protecție vinovată acestui Jidan — impunându-l la anumite lucrări.

Pentru bunul nume al departamentului, pe care-l conduce cu atâta prestigiu, rugăm pe dl Ministru să ia în cercetare serioasă cele semnalate mai sus.

CORESP.

O licitație împărțită în două

De trei ani s'a așezat în Cluj un Moș, de meserie negustor de sticlă, deschizând o prăvălie după multe peripeții în Calea Victoriei No. 91. Se numește Gavril Boca și este singurul negustor român din această branșă în Cluj.

După grindina dela 1 Maiu, când o mulțime de geamuri au fost sparte, Universitatea care a suferit mult în urma acelei furtuni, a făcut licitație publică în 8 Maiu pentru repararea geamurilor dela Clinicile

universitare. S'au prezentat la licitație nelipsiții negustori jidani, *Fischer, Hunwald, Schwarz, Moskovits* etc. și pentru prima dată Gavril Boca negustor român. La licitație Boca i-a majorat pe adversari cu 15 puncte, încât a câștigat lucrarea, oferind metrul patrat de sticlă cu 180 Lei, pe când ceilalți cu 195-200 Lei.

Imediat a doua zi, urmează a doua licitație pentru restul geamurilor sparte, unde Jidanii s'au carte-

lat, au oferit sticla cu diferite prețuri, până când negustorul român era încredințat, că la aceeaș ofertă va câștiga și această lucrare.

Din lipsă de spațiu, nu venim cu amănunte, dar întrebăm administrația Universității și autoritatea ei superioară: pentru-ce a fost ruptă în două licitația geamurilor, pe când banii se plătesc din acelaș cotor; de ce nu ise achită suma pentru care a lucrat Gavril Boca, să nu-l aducă în încurcături financiare cu Fabrica din Mediaș? De altfel am asistat în Cluj la dispariția în mod tacit a unei firme românești de canalizare „Universum“ deoarece statul nu și-a achitat datoria pentru lucrările făcute.

Credem că s'a terminat cu ma-

noperele de acum câți-va ani, când ca Român îți era imposibil să obții ceva în fața autorității.

Suntem siguri că puterea iudaică încordată mai eri într'un suprem efort de strangulare a neamului românesc, a început să se înmoaie, deși anumiți factori caraghioși cari frecventează cluburile agitate, recomandă spre decorare, ba pe doctorul Mátyás, savantul profesor, care singur s'a avansat la acest rang peste noapte, ba pe alte nulități patentate.

Dragă Boca, nudespera, „a trecut vremea de pe atunci“ ne-am refăcut după războiu și te asigur că doctorul Mátyás este caraghios cu „Steaua României“ pe piept.

UN DOCTOR IN MEDICINĂ.

In atențiunea d-lui Ministru Dr. C. Angelescu

O nouă nedreptate făcută Moșilor

Cetim în Nr. 29 al ziarului „Glasul Moșilor“, că Școala secundară de fete din Zlatna a fost desființată.

Supunem judecății opiniei publice românești, faptul nesocotit al Ministrului Instrucțiunii și nedreptatea făcută Moșilor.

Domnul Ministru Dr. C. Angelescu cu telegrama Nr. 39431—926 scria cele ce urmează la adresa școlilor și profesorilor.

„In timp de 4 ani cât am condus Ministerul Instrucțiunii mi-ați dat tot concursul pentru înfăptuirea operei școlare, de care avem atâta nevoie. Prin activitatea rodnică, ce ați desfășurat atât în școală cât și în afară de școală ați scris cea mai frumoasă pagină din istoria renașterii culturale a României întregite. Părăsind azi acest Minister găesc de a mea datorie să Vă exprim cele mai călduroase mulțumiri pentru concursul ce mi-ați dat și să Vă asigur că nu voi uita niciodată

munca, priceperea și devotamentul ce ați pus în îndeplinirea datoriei și în înfăptuirea acestei opere școlare“. Ministrul Angelescu.

Așa scria domnul Ministru dr. Angelescu la 1926.

Azi când se află în acelaș scaun ministerial — pe care l-a părăsit pentru un an în 1926 — Dl. Ministru Dr. C. Angelescu desființează printr'o trăsătură de condeiu Școala Secundară de fete din Zlatna — focarul de lumină al viitoarelor mame române din țara Moșilor.

Noi cerem sus și tare repararea acestei nedreptăți strigătoare la cer. Răposatul primministru I. C. Brătianu voia să facă dreptate Moșilor.

Așa respectați Dvoastră onorați Colaboratori, testamentul fostului vostru primministru? Cu astfel de fapte voiți să-i pângăriți memoria marelui dispărut?

CRONICAR

Dorința ¹⁾

Vreau să fiu învățător, pentru că acest nume, întrupează în el, tot ce poate fi mai scump, pentru luminarea fraților mei: consătenii.

Vreau să fiu învățător, însă nu acela pe care și-l închipue orice „mahan“, orice parvenit și ipocrit crezându-mă, că eu sunt menit să fiu unealta sau păpușa ce trebuie să joc după struna dictată de in-

teresul politic sau al cinismului personal.

Vreau să fiu adevărat învățător misionar ca martir al neamului meu, ce își înțelege menirea și misiunea sa, dar nu ca să-mi spună:

„Du-te și lovește“ în acel frate al meu; care nu aderează la partidul lui, sau mai bine zis să fiu agentul mâșnav electoral.

Vreau să fiu învățător liber și nu subjugat, care să cânt cântecul cel

mai dulce și mai plăcut și să-mi apăr Tronul, Patria și Națiunea mea de dușmanii interni—externi.

Vreau să fiu învățător luminător al fraților mei cari astăzi sunt biciuiți de partidele politice.

O singură deviză este scrisă în sufletul unui Român, deviza sublimă care strălucește pretutindeni e aceea: Hristos, Rege, Națiune.

Sunt creștin ortodox, voiu apăra biserica contra sectelor religioase care luptă contra credinței strămoșești, uneltele Jidanilor, cari au ucis pe blândul nostru Mântuitor Isus.

Am fost ostaș credincios țării, în timpuri de restriște prin care patria a trecut, am apărat tronul și astăzi când avem un Rege cu nume de Mihaiu, voiu fi gata oricând de jertfă pentru apărarea tronului, și orice sacrificii vor fi, pot să spun:

Peste acest pământ nu se trece!

Sunt Român, și mă mândresc de numele de Român, și voiu lovi și în frații mei de acelaș sânge, cozile de topor ale Jidanilor; vreau să fiu persoană de sacrificiu și de luminare.

Sunt acela, care nu mă tăvălesc în mocirla politică, jidovită, și dacă ar înființa și ghilotina, ultimul cuvânt al sfârșitului meu va fi:

Trăiască M. S. Regele Mihaiu I.
Trăiască Apostolul neamului creștin A. C. Cuza.

Trăiască Liga Apărării Naționale Creștine.

Jos cu Jidanii și jidoviții independenți.

P. POPESCU,
învățător dela Hiuța

Notar comunal bătaș. Cetim în „Universul“ No. 150 din 2 Iulie a. c. că notarul Quintiliu Bordan din Morloca, după ce a tărit la Parchetul Trib. Cluj pe harnicul și însuflețitul român Ioan Potra, din Bologa, primar, drept răsbunare pentru că nu i-a reușit mișelia, l-a lovit cu revolverul în față rănindu-l și rupându-i dantura de aur. Vestejim fapta sălbatică a notarului Bordan — față de un om ca Potra căruia nu-i vrednic să-i treacă pe dinainte, și vom căuta ca fapta lui să fie pedepsită după merit. — Dl. Ioan Potra este un colaborator vechiu al „Infrățirii Românești“, este președintele Cooperativei și al băncii populare, și primarul comunei Bologa — din jud. Cluj.

Trimitem dlui Potra salutul nostru frățesc, dorindu-i grabnică în-sănătoșire.

¹⁾ Reproducem din ziarul „Apărarea Națională“ dela Arad din 28 Iunie 1928.

INFORMAȚIUNI

Dela organizația județului Cluj a Ligii Apărării Naționale Creștine. Președintele organizației L. A. N. C. a județului Cluj, înțelegând că după unirea sărbătorită la Iași trebuie strânse rândurile aderenților noștri fără nici o zăbavă, a trimis tuturor fruntașilor din comunele județului următoarea adresă:

Stimate Domn,

Liga Apărării Naționale Creștine întărindu-se prin Unirea sărbătorită la Iași, în sfânta zi de Rusalii și pornind la muncă pentru propagadă și organizare, așa încât alegerile generale să ne găsească bine pregătiți, Vă rugăm să ne comunicați dacă mai putem să ne răzimirăm pe sprijinul D-voastră politic, ca fruntaș în sat și om al nostru de încredere.

Dacă și astăzi, când poporul român poartă tot mai greu jugul jidovesc, mai sunteți părtaș la lupta noastră contra Jidanilor și a politicianilor jidoviți, atunci Vă rugăm să binevoiți a completa și semna alăturatul formular și a ni-l trimite fără întârziere, la redacția revistei noastre "Infrățirea Românească" din Cluj str. Bob Nr. 7.

Cu distinsă stimă

Președinte I. C. CĂTUNEANU

Secretar Dr. A. ISTRATE

Iată textul formularului:

Domnule Președinte,

Subsemnat..... născut.....
în comuna..... județul.....
la anul.....; de confesiune.....
starea civilă..... cu domiciliul
în comuna..... str.
nr..... de profesie..... am
onoare a Vă ruga să binevoiți a mă
inscrie

considera și pe mai departe înscris în Liga Apărării Naționale Creștine, organizația județului Cluj.

Totodată declar prin aceasta că voi fi credincios principiilor organizației L. A. N. C., că voi respecta statutul și regulamentul ei și că voi executa dispozițiile luate de conducerea L. A. N. C.

Primiți dle Președinte asigurarea deosebitei mele stime și considerațiuni

..... la 19.....

Recomandăm ..

Aducem la cunoștința întregului neam românesc, tradat de politicianii României întregite, că dela Unirea Bucovinei cu țara mamă au intrat numai în Cernăuți peste 60.000 de Jidani din Galiția și Polonia. Amintim opiniei publice, că în răstimpul dela Unire până astăzi, adică în timp de 9 ani, partidul zis național-liberal, astăzi la cârmă, a guvernat 7 ani, și deci are cea mai mare parte de răspundere la această stare jalnică, de completă desnaționalizare a Cernăuților.

„Solidaritatea Creștină“. Este numele revistei, ce apare la Brăila ca organ al L. A. N. C. sub direcția dlui C. Mihăilescu—Floridor, un înflăcărat și statornic luptător pentru drepturile Românilor din aceea parte de țară. Acum de curând am primit No. 59—60 din „Solidaritatea Creștină“ cu articole de mare valoare:

„Ingrijorarea zilei de mâine“ de C. Mihăilescu.

„Halutismul în România“ de Majorul Alex. Constantinescu.

„Unde stă Ishanda“? de comerciantul Gh. R.

„Evenimente Mari“ de Floridor.

„Mentalitatea jidovească“ de Vlad Tepeș.

„Trezirea conștiinței“ de Gh. Troia.

Români sprijiniți o publicație ca „Solidaritatea Creștină“!

Pentru Gazeta săptămânală a L. A. N. C. Dintre scrisorile primite dela cititorii noștri — publicăm următoarele:

„Aflând în No. 12 din 15 Aprilie știrea despre scoaterea unei gazete săptămânale n'am putut decât să mă bucur din adâncul sufletului; însă din cauza unor împrejurări n'am putut ca să răspund, că scoaterea unei gazete săptămânale ar fi numai și numai spre binele ce urmăresc toți bunii și adeverații Români.

Apoi cetind și în No. 16 din 15 Iunie la pagina 4—5 a Rev. „Infrățirea Românească“, n'am decât să mă alătur de aceia, care au anunțat că o vor sprijini. Așa și eu după puterile materiale, voi sprijini o gazetă săptămânală sau eventual una zilnică, pentru ca mișcarea națională să meargă cât mai repede spre ținta ce propus. Vă rog să mă considerați dela început printre primii abonați“.

Tiha Bârgăului, 18. IV. 1928. din jud. Năsăud.

Vasile Pop, econom.

„Aderez la editarea unui ziar cotidian sau cel puțin săptămânal. Promit cinci abonamente“. Cu stimă Eugen Popescu, învățător.

„Nu stau la îndoială — ci mă bucur nespuse de mult, că se întefeste propaganda de apărare și deci promit a abona gazeta săptămânală.

Afară de mine promit încă un abonament.

Vlădeni-Brașov, 1 Iulie 1928.

Inginer Mihail Iltu.

Un întârziat cu plata. „Datoria fiecărui abonant e să achite la timp abonamentul; iar eu am uitat de această datorie.

Vă promit solemn, că voi achita în fiecare lună 200—300 Lei după împrejurări. V'am trimis în rândul trecut 100 Lei, acum iar 100 Lei și în curând Vă voi mai trimite. Niciodată nu m'am gândit, c'o să Vă citesc atâta timp revista și pe urmă să nu Vă plătesc.

Ar fi cea mai mare rușine din partea mea.“

Abonatul No. 741.

N. R. Așa înțelegem și noi țina fiecărui abonant al „Infrățirii Românești“ care se susține din aceste abonamente, dar luptă pentru binele tuturor Românilor!

Activitatea L. A. N. C. în județul Buzău. Cetim în Nr. 4 al ziarului „Buzduganul“ ce apare lunar în orașul Buzău, că în 20 Maiu 1928 s'a sfințit în comuna Găvănești din jud. Buzău un „Monument al Eroilor“ din acea comună. La această patriotică serbare aranjată de păr. Ioachim Popescu pentru pomenirea Românilor, care cu sângele lor au făurit România Mare, afară de prefectul județului și alte autorități militare, școlare și bisericesti în frunte cu P. S. S. Episcopul Ghenadie al Buzăului — au luat parte și organizațiile L. A. N. C. din județele Buzău și Prahova reprezentate prin dnii Gh. Maxen, S. Policroniade, Gh. Dragomir, V. Niculescu, St. Petcu și Trifescu (din Buzău), dr. Victor Petheu cu Soția, dna Georgescu președinta văd. de război, Popescu și dsoara Colinescu (din Ploești). Ambele organizații au avut drapele. Din partea L. A. N. C. a vorbit cu multă însuflețire dl dr. Victor Petheu președ. organizației din jud. Prahova, care a stors lacrimile asistenței,